

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Ota Pavel

Černá štika

(povídka z knihy Zlatí úhoři)

Břeh Jizery – Na Kamínkách

Před čtením

Pokud to situace dovolí, sáhneme si na vodu, necháme ruku v proudu a pokocháme se plynoucím tokem. Po chvíli se posadíme na břeh řeky.

Proč asi člověk občas po něčem touží, ale nakonec je rád, že se mu jeho přání nevyplní? Pokusíme se na tuto otázku odpovědět v několika větách.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Čtení

Nyní se pustíme do čtení. Sledujeme, jak se příběh vyvíjí, co hlavní hrdina zažívá.

Ota Pavel

Černá štika

Bylo mi tak kolem šesti let. Bráškové mě do své společnosti moc nebrali. Nebyl jsem jich hoden. Přihlížel jsem jejich radovánkám z dálky. Většinou jsem si na břehu řeky Berounky jenom cugal palec.

Nejraději chodil Hugo s Jirkou na ostrůvek, kde chytali do ruky ryby v zelených řasách. Hugo byl hezký a jemný. Jirka byl pořízek a lump, s kdekým se pral.

Na ostrůvku rostly dlouhé, čarokrásné zelené řasy, které se podobaly rozpleteným vlasům říčního vodníka Oskara. Ty vlasy mu vlály po proudu, jako by ležel utopený ve žlutém písku. Občas na řasách rostly kvítky, nevím už, jakou měly barvu, snad růzovobílou jako nevěsty. Bylo tu mělko a v řasách se pásly jak na louce buchanky a berušky vodní. Parmy s ostatními rybami sem přijížděly a čapaly po broučkách a mlaskaly přitom jak prasátka. V té době nastoupili bratři jen v trenýrkách a promakávali řasy, až sáhly na studené tělo ryby. Ryba strnula, pak vyrazila, bráška se vzpamatoval a skočil po ní, minul se, voda stříkala, bráška křičel. Jako rodeo.

Jednou objevili v řasách obrovskou rybu, původně mysleli, že je to splavený kmen. Byla to ale černá štika, zajela sem za rybičkami a nemohla ven. Když se rozjela, podobala se torpédu. Voda lítala na všechny strany. Hugo hulákal:

„Nečum a pojd' nám s ní pomoct!“

Najednou jsem jim byl do brej. Ale mně se tam nechtělo. Došel jsem pomalu mezi řasy. Štika křížovala, dojela až ke mně a zastavila se. Viděl jsem, jak oddychuje, dívá se na mě krutýma očima a má v pootevřené hubě plno zubů. Chce mě sežrat. Začal se natahovat. Rozjela se. Skočila. Přenesla se přes mělčinu a zmizela v hloubce. Jirka mi řekl:

„Pitomče! Měl jsi ji na dosah! Jen ji za krkem zmáčknout!“

Ve skutečnosti jsme si všichni oddychli, že je fuč. Bráškové si na ni také nesáhli. A ta příhoda jako by byla předurčením, jako by ta obrovská štika byla naší sudičkou. Chytí někdo z nás v životě skutečně velkou rybu? Možná, že nám to nebude dopřáno, protože jsme tenkrát nebyli stateční.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Po čtení

Označíme si v textu (např. podtržením) stěžejní (ty nejdůležitější) věty nebo jejich části.

Nyní doplníme chybějící části v této tabulce:

Někdo (doplníme, kdo cosi chtěl/i):
Chtěl (doplníme, co chtěl/i):
Ale (doplníme, čím se situace zkomplikovala):
A tak (doplníme, co se dělo dál):
Nakonec (doplníme, jak to skončilo):

Čeká nás závěrečné přemýšlení o podstatě povídky:

Nejdříve jsem si myslel/a, že povídka je o

.....

Po přečtení celého příběhu si myslím, že povídka je o

.....

Reflexe

Doplníme si následující otevřené věty:

Dnešní čtení a práce s textem pro mě byly.....,

protože.....

Rád/a bych znovu.....,

protože.....

Pokud nám to situace dovolí, vrátíme se k vodě, pokocháme se jejím proudem, svlažíme si ruce či nohy a spolu s ostatními, kteří se čtení a přemýšlení věnovali s námi, si popovídáme o dnešním čtení.

